

Marija Kmetova

33

Sveti Francisek Asiski

Brat Štefan je sedel in pričel:

»Kar sam od sebe sem prišel. Ušel sem. Ne bodi hud, oče, a zdelo se mi je, da ne smem več odlašati. Čuj, kako je doma: narobe je. Oba vikarja, ki si ju postavil za predstojnika, sta izdala novo naredbo o postu, ki ni prav nič v tvojih pravilih, oče. Dalje je bil brat Filip v Rimu zaradi sester od sv. Damijana in zahteval, naj bi sveti oče izobčil vse one, ki bi užalili naše sestre. In brat Janez da Capella je zbral gobavce in hoče ustanoviti nov red in je bil zato v Rimu, da mu potrdijo njegova pravila. In naši bratje so vsi vznemirjeni. In so v skrbeh, zakaj, raznesla se je tudi vest, da tebe ne bo več nazaj, - da – da si že mrtev, oče...Pa sem prišel. Ali si hud, oče?«

Frančišek je zrl v tla. Bolj in bolj so mu legale sence na obraz. Prijel je brata Štefana za roko. »Hvala ti, ljubi brat,« je dejal polglasno. »In zdaj?«

»O vrni se, brž se vrni!« je vzkliknil brat Štefan in poskočil. »Brez tebe ne moremo več.« Dvignili so se vsi trije. Frančišek je zahvalil Boga, da ga je pustil še pri življenju. »Ti si vedel, o Bog,« je zašepetal, ko so šli dalje; »jaz nisem vedel in sem bil žalosten, ker me nisi bil izbral za mučeniško krono. Odpusti in bodi zahvaljen!«

Vkrcali so se na ladjo in odpotovali v domovino. Vso dolgo pot so mučile Frančiška misli na brate. Najbolj ga je vznemirjalo, da

sta kar dva brata storila to, kar mu je bilo najbolj neljubo in je najstrožje prepovedal: da sta nadlegovala v Rimu in prosila!

»Tolikokrat sem dejal bratom, da morajo celo zapustiti samostan, če pride kdo in ga jim hoče vzeti,« je mislil, »zdaj pa gre brat Filip in zahteva, naj bo vsak izobčen, ki bi se dotaknil lastnine naših sester! O človek,« je zavzdihnil in sklenil roke, »kako skrbiš za to ubogo telo, ki je prst in pepel! In koliko ti je za čast in listine in potrdila in zunanje znake pozemskih dobrin!«

Prepočasi mu je plula ladja. Nemirno je hodil po krovu. Mučile so ga tudi bolečine v očeh, zakaj nakopal si je bil očesno bolezen v Egiptu. »Brž pojdem h kardinalu Hugolinu,« je mislil dalje, »da prepreči, kar sta zahtevala brata Filip in Janez da Capella. In skličem zborovanje v Porcijunkuli. In ves red moramo prerešetati iznova. O Gospod, pomagaj!«

5. Temne sence

»Ko sem jaz, Tomaž Celano, splitski meščan in nad diakon v katedrali mesta Splita, leta 1220 študiral v Bologni, sem slišal, kako je pridigoval na praznik Marijinega vnebovzetja sveti Frančišek, videl, kako ga je na trgu pred neko palačo poslušalo skoraj vse mesto. Pričel je z besedami: 'Angeli, ljudje in satani.' O teh duhovnih bitjih je govoril tako izborno in tako navdušeno, da so se čudili mnogi učenjaki, ki

so bili med poslušavci, ker niso pričakovali, da bo tako govoril tak preprost človek. Ni govoril po navadi pridigarjev o raznih stvareh, temveč je osredil svoj govor na eno samo točko, da je treba priti spet do miru in do skupnosti, ki jih razkrajajo razni prepiri. Prav siromašno obleko je imel, shujšan je bil v obraz, prav zelo neznaten je bil. A Bog je podelil tako moč njegovim besedam, da so se zaradi njih sprijaznili mnogoteri plemenitaši, ki so živeli doslej v hudem sovraštvu in so prelivali kri v medsebojnih bojih. Tako zelo so vsi ljubili in častili svetnika, da so v gručah hiteli možje in žene za njim in so bili srečni, če so se mogli dotekniti le roba njegove obleke.«

Tako je bilo, ko je prišel Frančišek iz Svete dežele in se je na poti iz Benetk ustavil v Bologni, kjer je bil tudi kardinal Hugolin, ki ga je po tej pridigi obiskal Frančišek in potem odšel z njim v ondotni samostan svojih bratov.

A poln sramu in svete jeze je obstal pred samostanom in vzkliknil:

»Kaj tako stanujejo ljudje, ki živijo v uboštvu po besedah svetega evangelija? Kaj so take velike in ponosne palače stanovanje manjših bratov? Ta hiša ni naša; ne pripoznam je in tisti, ki stanujejo v njej, niso moji bratje! Zapovem vam, da se takoj izseli vsak, kdor hoče biti še manjši brat! To poslopje prepustite bogatašem tega sveta!«

Bratje so se prestrašili in pritekli iz hiše in prinesli bolne tovariše na ramah s seboj.

Kardinal Hugolin je miril Frančiška:

»Nikar tako, ljubi moj Frančišek! Nekoliko prostornejši pa že morajo biti vaši samostani; že zaradi bolnikov. Saj ni ta hiša last tvojih bratov, ampak je od ustanovnikov. In glej, vso odgovornost v takih zadevah prevzamem v imenu rimske katoliške Cerkve jaz nase!

Frančišek, ne bodi tako strog!«

Frančišek je zrl v daljo in dolgo časa ni odgovoril. Potem je dejal:

»Pa bodi, ker Vi tako pravite, gospod kardinal! Naj se povrnejo bratje v hišo. A jaz ne pojdem noter.«

Bratje so ga obstopili in ga prosili odpuščanja.

A Frančiška niso pregovorili, okrenil se je in odšel v samostan dominikancev. Tudi ti so ga prosili, naj pozabi greh svojih bratov in jih obišče. Frančišek pa je odgovoril:

»Ni dobro, da bi spregledal nekaj, zaradi česar bi bratje tem laže grešili. Ne maram iti tja. To bi pomenilo, da odobravam njih greh zoper uboštvu.«

Dominikanec pa ni prenehal nagovarjati in prositi Frančiška, dokler ga ni zares spravil v samostan. Ondi je bil predstojnik Janez Strachia, eden izmed onih bratov, ki so bili prosili kardinala na zborovanju, naj bi olajšal pravila. Frančišek je pregledal samostan in bolečina se je iznova zasekala v njegovo dušo. Molčal je, ko je hodil po prostorih, a ko sta bila sama z Janezom, je vzkipek Frančišek in plamen notranjega vzburkanja je švignil iz njegovih oči.

nadaljevanje sledi

Bazilika sv. Frančiška v Assisiju, kjer je svetnikov grob

Franciškov svetni red - FSR

y. Filip Rupnik

15

SVETA MAŠA

(nadaljevanje)

V prvem razmišljanju o sv.maši smo si osvežili misel, da je obhajanje Evharistije opravilo celotne Cerkve, pri katerem naj dela vsak samo tisto in vse tisto, kar mu gre glede na njegovo mesto v Božjem ljudstvu. Tako gre za obhajajoče dejanje celotnega občestva, ki 'so – obhaja', 'so – poslušaj', 'so – daruje' in se skupno hrani s kruhom Božje besede in Evharistije.

RAZUMETI OBHAJANJE

1. Pokaditev oltarja - znamenje Bogu dolžnega spoštovanja; podoba molitve in duhovnega očiščenja (naj se dviga moja molitev, kakor kadilo...).

2. Znamenje križa – pokrižanje je najpreprostejša izpoved vere v Boga Očeta in Sina in Svetega Duha; pa tudi izpoved vere v Kristusovo ljubezen na križu.

3. Poljub oltarja – znamenje spoštovanja »Gospodove mize«, pozdrav Kristusu.

4. Kesanje – priprava na obhajanje svetih skrivnosti: »Sveto svetim!«

5. Slava – »Soli Deo Gloria« - Bogu edinemu čast in slava. Angelski spev ob rojstvu Mesija. Glavni razlog našega slavljenja Boga je Božja svetost, ki je bistvo Boga in temelj naše svetosti.

6. Glavna mašna prošnja – duhovnikova molitev kot sklep osebnih molitev vernikov, ki so povabljeni z vzklikom »Molimo«, da nekaj časa tiho molijo.

7. Besedno bogoslužje – branje Sv. pisma, pridiga, vera in prošnje za vse potrebe. Vera je iz poslušanja. V Božji besedi nam govori Bog. Vsebina vere je troedini Bog.

Izpovedovati vero pomeni stopiti v občestvo z Bogom Očetom, Sinom in Sv. Duhom ter stopiti v občestvo s celotno Cerkvijo, ki nam vero izroča in v katere naročju verujemo (KKC 197).

8. Priprava darov – Bog je vedno tisti, ki se daruje in nam daje vse kot zastonjski dar. Zato je darovanje vpisano tudi v našo naravo. Čutimo potrebo po darovanju. Človek, ki se ne daruje, je mrtev, podoben mrtvememu rokavu reke. Darovanje je življenje in življenje je darovanje.

9. Pomešanje vode in vina – voda simbolizira (predstavlja) človeštvo, vino pa Božjo naravo. Zato duhovnik moli: »Po skrivnosti te vode in vina naj bomo deležni Božje narave Kristusa, ki je bil udeležen naše človeške narave«.

10. Umivanje rok – simbol notranjega očiščenja.

11. Evharistična molitev – glavna molitev celotnega Bogoslužja. Izraža dejanje vstalega Kristusa, ki se daje pod znamenjem kruha in vina. Glavne sestavine evharistične molitve so: zahvala (hvalospev), vzklikanje (svet in blagoslovljen), epikleza ali klicanje Sv. Duha na prinese darove in zbrane vernike, besede postavitve in posvetitve kruha in vina, anamneza ali spomin odrešilnega dela, spomin živih in rajnih ter sklepni trinitarični sklep: »Po Kristusu, s Kristusom in v Kristusu, tebi vsemogočnemu Bogu Očetu, v občestvu Sv. Duha vsa čast in slava na vse vekov veke«, na katerega ljudstvo odgovori »Amen«.

12. Gospodova molitev – je molitev pred obedom svetega zakramenta.

13. Molitev in znamenje miru in sprave – zaželeli si Kristusov mir in ga tudi živeti.

p. Valerijan Jenko, OFM; p. Filip Rupnik, OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Rd., Merrylands, NSW 2160
PO Box 280, MERRYLANDS, NSW 2160)
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: rafael@zeta.org.au

sv. Rafael Sydney

Z UPANJEM V LETO 2002

Ko boste brali te vrstice, bomo že v drugem mesecu novega leta. Želim vam, da bi bilo res leto, ko bomo rastle ne samo v starosti, ampak tudi v milosti pri Bogu in pri ljudeh!

Pa še pogled nazaj, saj smo imeli celo vrsto lepih doživljajev. Naj omenim delo Danico Šajn in organistko Carmen.

Božična devetdnevnica je bila letos bolj obiskana, kot preteklo leto. Hvaležni smo našim organistom, ki vedno pridejo na kor, da ima petje spremljavo. To so Milka Stanič, Rezka Rede, Brigita Bezjak (igra tudi vsak mesec v Canberri), v zadnjem času je tudi Uroš Ergaver spremljal petje, trenutno pa se izpopolnjuje na orglah. V Figtree pa je redni organist Andrej Žičkar, občasno pa spremlja petje Vesna Hatežič in pa Mojca Barič. Petje vodi že dolgo let Barica Brodnik. Polnočnico so imeli ob osmih na sveti večer.

POLNOČNICA v dvorani je bila tudi letos lepo obiskana. Novost pa je bilo to, da so nekaj minut pred polnočjo otroci v procesiji z lučkami prišli pred jaslice in se poklonili novorojenemu Detetu. Nato sem jaslice blagoslovil. Otroci pa so ves čas, med polnočnico ostali spredaj, blizu jaslic. Med polnočnico je dovršeno prepeval naš mešani zbor pod vodstvom Ivana Tomšiča, na orglah pa je petje spremljala Carmen. Zbor je prepeval pri slovesni maši tudi na božični dan, na Gospodovo Razglašenje, v nedeljo, 27. januarja pa je z božičnim programom zaključil božično dobo.

JASLICE za božič so postavljali otroci Slomškove šole s starši. Pionirka tega dela je Sonja

Fisher, ki je vse pripravila in nadzorovala delo. Otroci so bili zelo razigrani in so nadvse uživali, ko so polagali mah in nanj postavljali pastirčke in sveto Družino v hlevček. Prepričan sem, da jim bo ta dogodek ostal v spominu.

BOG PLAČAJ ZA ČESTITKE IN DAROVE! – Hvaležni smo vsem, ki so se za božične in novoletne praznike spomnili s čestitkami in darovi. Tako imamo zagotovljeno, da bomo »zvozili«, ko bo prišel račun za zavarovanje, za električno, vodo, bencin, za mehanična popravila, registracijo avtomobilov. Treba je tudi poslati prispevek na škofijo v Parramatto, Wollongong, v provinco (za vzgojo bogoslovcev), itd.

SLUŽBE BOŽJE IZVEN SYDNEYA
Okrog božičnega in novoletnega praznika so bile svete maše tudi drugod. V Canberri je za božič maševal p. Filip, na nedeljo Svete Družine v Newcastleu, na Gospodovo Razglašenje v Wollongongu, sam pa sem bil tisti konec tedna na Zlati obali, kjer sem bil gost Jožeta in Albine Vah. V soboto pred Tremi Kralji je bila maša v cerkvi Srca Jezusovega, v nedeljo pa na »Planinki«, isti dan popoldne pa na Sunshine Coast, kjer sem bil gost v hiši Marjana Lauka. Na tretjo nedeljo v januarju je v Canberri maševal p. Ciril, ki je prišel v Sydney z gostoma Markom Pogorevcem, ki je glavni direktor slovenske policije in Romanom Repom, ki je šef Markovega kabineta. P. Ciril je (namesto p. Filipa) imel italijansko mašo v farni cerkvi v Merrylandsu, potem je maševal pri sv.

Rafaelu, zvečer ob 6. uri pa v Canberri.

HVALA vsem, ki ste obnovili naročnino za »Misli« in za »Rafaela« in darovali v razne druge namene: za misijone, za lačne, za vzgojo frančiškanskih bogoslovcev, itd.

PUSTNI PIKNIK bo letos na pustno nedeljo, 10. februarja po maši. Gospodinjam se priporočamo za pustno pecivo, vsem pa za udeležbo.

POSTNI ČAS se začne na pepelnično sredo, 13. februarja – ko je obenem tudi FATIMSKI DAN in je na sporedu romanje v Penrose Park s privatnimi avtomobili ali z avtobusom krajevne župnije. Romarska maša bo tam ob 11. uri dopoldne. Ob pol dveh pa procesija z Najsvetejšim k Lurški votlini. Tudi slovenska kapelica bo odprta.

KRSTI:

APRIL ANNE FERFOLYA, Croydon NSW. Mati Anne, botra pa je bila Suzanna Purič. – Sv. Rafael, Merrylands, 1. decembra 2001.

Dvojčka MAKSIMILJAN BERNARD in BRIANA ANICE CAR, Prospect NSW. Oče Robert, mati Julie, roj. Andrenšek. Maksimiljanu je bil boter David Car, Briani pa Vincent in Dimitria Filpi. – Sv. Rafael, Merrylands, 2. februarja 2002.

Vsem trem novokrščenim otrokom, staršem, njihovim družinam in botrom naše iskrene čestitke.

POROKA: MILENA GODEC, Sefton NSW. Hčerka Mirka in Marije, roj. Špiclin in DENNIS COLUSSI, Seven Hills NSW. Sin Franka in Elodije, roj. Fantin. Priči sta bila nevestin brat Tony Godec in Frank Rožanc. – Cerkev sv. Frančiška Asiškega, Paddington, 20. januarja 2002.

Mileni in Denissu iskrene čestitke z željo za obilico Božjega blagoslova na njuni skupni življenjski poti.

POGREBI: Dne 7. novembra 2001 je na Gold Coast (Merang) umrl VIKTOR JULIJUS LAUKO, sin Marjana in Nade roj. PLANKO. Rojen je bil 17.7.1963. Poslovilne molitve je opravil v pogrebem podjetju krajevni župnik iz Meranga. Pokopan je bil na tamkajšnjem pokopališču. Pokojni Viktor Julijus zapušča poleg staršev tudi sestro Angelco in dva sinova. Več podatkov žal nimam na razpolago.

Dne 12. novembra 2001 je v Brisbanu umrl MIROSLAV CELIN. Rojen je bil na Kuteževem pri Ilirski Bistrici 29.5.1931. V Avstralijo je prišel na ladji »Skabrin« septembra 1951. Januarja 1956 se je v stolnici v Brisbanu poročil s Frido, roj. Iskra, ki je po rodu iz Zabiča pri Ilirski Bistrici. Poleg nje zapušča hčerko Vilmo, ki je poročena z Lawrencom Ally, in Mary Ann, ki je poročena z Rickom Di

V četrtek, 24. januarja 2002, je sveti oče Janez Pavel II. povabil v Frančiškovo mesto Assisi predstavnike vseh svetovnih veroizpovedi, da bi po strašnem dogodku 11. septembra 2001 v New Yorku skupaj molili za mir na svetu. Na poti iz Vatikana v Assisi ga je na vlaku spremljalo nad 250 svetovnih verskih voditeljev. Prvič je sveti oče povabil k molitvi za mir verske voditelje v Assisi leta 1986. "Ni miru brez pravičnosti in ni pravičnosti brez odpuščanja," je povedal sveti oče. Ta dan smo bili povezani v svetovno družino molilcev tudi člani Molitvene skupine iz Merrylandsa. Pater Ciril je somaševal 23. januarja v sydneyski stolnici z nadškofom msgr. Georgeom Pellom, naslednji dan pa vodil somaševanje s patrom Valerijanom in imel homilijo v cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pri maši sta bila tudi generalni direktor slovenske policije g. Marko Pogorevc in šef kabineta generalnega direktorja g. Roman Rep.

Salvo, ter štiri vnuke. Miro je bil po poklicu avtoklepar in avtoličar. To delo je opravljal 35 let.

Dne 12. decembra 2001 je v Princ of Wales bolnišnici umrl RUDI KRAČINA, ki je živel v Wollongongu. Rojen je bil 8.6.1923 v kraju Logje na Primorskem. Bil je sin Antona in Kristine roj. Lavrenčič. V Avstralijo je prišel okrog 15.9.1950. Najprej je bil v Bonegilla. Pozneje je delal v Coomi pri gradnji hidrocentrale, potem pa je prišel v Wollongong in bil ves čas zaposlen v tamkajšnji železolivarni. V domovini zapušča sestro Amalijo. Pogrebna maša je bila opravljena v Merrylandsu 19. dec. 2001, nato je sledila upepelitev v Pinegrove krematoriju.

Dne 21. decembra 2001 je v St. George bolnišnici Kogarah umrla KRISTINA HRVATIN, roj. BOBNAR. Rojena je bila v Ljubljani 3.8.1931. 12.12.1959 se je v Sydneyu poročila z Ivanom Hrvatini, ki je po rodu iz vasi Veliki Brgud na slovensko-hrvaški meji. Ivan je umrl leta 2001 v domovini. Pogrebna maša je bila v Merrylandsu 31. decembra 2001, nato je sledila upepelitev v Rookwoodu.

Dne 18. januarja 2002 je v Garden View nursing home umrla GIZELA VODA, roj. Makovec. Poročena je bila z Ivanom, ki je bil po rodu iz Šiške, umrl v Sydneyu 27.3.1962 v starosti 52 let. Gizela se je rodila na Rakeku pri Postojni 5. maja 1913. Pogrebne molitve so bile opravljene 22. januarja 2002 v kapeli Srca Jezusovega na pokopališču v Rookwoodu. Pokopana je bila v grob, kjer počiva njen pokojni mož že skoraj 40 let. Gizela zapušča hčerko Janet in Pavlino in sina Maria, 10 vnukov in 8 pravnukov.

V ponedeljek 21. januarja 2002 je v Braeside bolnici umrl FLORIJAN VOJSKA. Rojen je bil 14. aprila 1939 v kraju Šebrelje pri Cerknem, kot sin Janeza in Marije roj. Rejc. V Avstralijo je prišel 1960. Leta 1963 se je v Paddingtonu poročil s Kristino Jug, ki je že nekaj let pokojna. Po poklicu je bil mizar in gradbenik. Florijan zapušča hčerko Marijo, ki je poročena z Vilijem Nelson in imata sina Lachran (5) in Rebbeco (3) in hčerko Diano, ki je poročena z Darrenom Anderson in imata sina

Daniela (3) in hčerko Kristino (2), v domovini pa sestro Anico Lapajna, ki živi v Šebreljah. Pogrebna maša za Florijana je bila opravljena v kapeli Srca Jezusovega, 25. januarja 2002, na pokopališču v Rookwoodu. Pokopan je bil v grob pokojne žene Kristine. Sorodnikom omenjenih pokojnih naše iskreno sožalje!

Hvala vsem, ki ste nam posredovali zgornje podatke. Če vam je znan še kdo, ki je zaključil zemeljsko življenje in ni bil objavljen, sporočite na uredništvo »Misli« ali na uredništvo »Rafaela«.

p. Valerian

V četrtek, 20. decembra 2001, je JANKO JEREB pomagal sosedu pri obsekavanju vej z drevesa, ki so silila v električno napeljavo. Zadel je v žico z visoko napetostjo in je šele čez nekaj časa padel z drevesa in ves potolčen in zaradi elektrike prizadet obležal na tleh. Nekajkratna operacija ga ni mogla prebuditi iz nezavesti. V sredo, na praznik sv. Štefana, je zaključil tuzemsko potovanje v bolnišnici v Penrithu.

JANKO je bil rojen pred 62 leti (25.1.1940) v Podjelovem Brdu v župniji Nova Oselica v Poljanski dolini. Leta 1961 je prišel v Avstralijo in se tu poročil s Frances Hurlay. Nekaj let sta živela v Blacktownu in se od tu preselila v Richmond, kjer sta živela z družino do zadnjega.

Bil je vesten mizar in poznan tesar. Delal je skupaj z drugimi. Tudi v času po upokojitvi je rad pomagal, tudi s prevozi obiskovalcev in je bil tudi v Verskem in kulturnem središču v Merrylandsu priznan dobrotnik.

Lotil se je intenzivnega učenja angleščine in je razne dogodivščine opisal v lepem jeziku nove domovine.

Janko in Frances sta imela tri otroke in po starejši hčerki, ki je poročena, tri vnučke. Zato zapušča v Avstraliji ženo Frances, hčerki Marie in Genevieve ter sina Davida in tri vnučke: Ellen, Jacka in Noah, doma pa sestri Marico in Fani ter brata Franca na rojstnem domu in Poldeta; tudi veliko prijateljev v novi in stari domovini.

Pogrebna slovesnost je bila na Silvestrovo 2001 v župnijski cerkvi svete Monike v Richmondu in pokop na krajevnem novem pokopališču. Sveto mašo in pogrebne molitve je vodil njegov svak Fr. Patrick Hurlay, ob njem pa sta bila krajevni župnik in rojak p. Filip Rupnik iz Merrylandsa.

Dobrega moža, očeta in starega očeta, prijatelja in dobrotnika bomo pogrešali. Upamo pa, da se ima dobro doma, kamor je odpoval in mu želimo srečo – mir pri Bogu, za katerega je živel in zanj tudi otroke vzgajal, kakor je bilo videti ob pogrebu, ki je bil lepa izpoved vere v večno srečo v Bogu. Dragi Janko, počivaj v miru!

Vsem, ki ga pogrešate, iskreno sožalje in zagotovilo molitve.

PRIJATELJE SVETEGA FRANČIŠKA ASIŠKEGA in vse rojake obveščam, da bo v februarju prišel na prijateljski obisk brat Milan Fras iz Maribora, ki je bil več let predsednik Narodnega sveta Frančiškovega svetnega reda (FSR) za Slovenijo in že prej skrben sodelavec v vodstvu. Prišel bo z definatorjem naše slovenske frančiškanske province, p. Borisom Markežem iz Kamnika.

V času bivanja med nami bosta obiskala naša verska in kulturna središča pa tudi nad desetletnega mednarodnega asistenta FSR p. Carla Schaferja OFM v Campbelltownu, ki je po vrnitvi iz Rima od januarja 1999 narodni asistent FSR za Oceanijo in tako tudi poznan nekaterim našim bratskim skupnostim. Z njim je naš gost brat Milan več let skupaj s svojo ženo Alenko sodeloval in tako pri viru zajemal, kar je bilo potrebno in možno živeti v bratstvih FSR v Sloveniji in seznanjal vodstvo na višji ravni z življenjem FSR pri nas. In kaj bosta s p. Borisom pri razgovorih koristnega za nas ugotovila, bomo zvedeli v prihodnji številki Misli.

p. Filip

Še nekaj pripomb h knjigi Pax et bonum

Priznati je treba, da sta Draga Gelt in Veronika Ferfolja v razmeroma kratkem času poleg redne zaposlitve opravili gigantsko delo pri izdaji imenovanje knjige. Zbrali in uredili sta veliko dokumentacije o delu frančiškanskih patrov in sester v Avstraliji v 50-ih letih. Iz tega bogatega vira bo možno črpati za nadalnje raziskovanje in razčlenitev na posamezna obdobja treh verskih središč: Sydneya, Melbournu in Adelaide. Saj je v eni sami knjigi na 387 straneh omenjenih skoraj 40 duhovnikov, redovnikov in sester. 50 let je dolga doba. Pri opisovanju in raziskavah se skoraj nujno vrinejo netočnosti, tudi ker je bil čas priprave knjige omejen, da je lahko knjiga izšla časovno čim bližje praznovanju jubileja. Zato prosimo starejše pa tudi mlajše rojake, da nas opozorijo o pomankljivostih v knjigi, da jih vključimo pri morebitnih ponovnih izdajah knjige zgodovine o delovanju frančiškanov in sester v Avstraliji.

Pri pripravi knjige za tisk je bilo veliko težav, ker je bila večina fotografij amatersko delo in je zahtevalo posebno skeniranje. Za to delo gre veliko priznanje in zahvala Dragi Gelt, Veroniki Ferfolji adelaidskemu tiskarskemu podjetju Finsbury in lastniku g. Orlu, pa tudi p. Metodu Ogorevcu, ki je bil takrat vodja verskega središča sv. Cirila in Metoda v Melbournu, kjer se je knjiga pripravljala in kjer se nahaja večina arhiva.

Dr. Edi Gobec, vodja Slovenskega raziskovalnega centra v Ameriki je objavil v Mislih (december 2001, str. 294-296) zanimiv opis knjige Pax et bonum.

Hvaležni smo tudi rojakom, ki so prispevali razne pripombe in fotografije in s tem pripomogli, da je knjiga popolnejša. Hvala tudi vsem, ki ste knjigo že kupili.

p. Valerijan

NIKOLI NI SAM TISTI, KI SE NAHAJA V DRUŽBI PLEMENITIH MISLI.

J. Fletcher

p. Janez Tretjak, OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Ave, W. Hindmarsh
SA 5007
Tel.: (08) 8346 9674
Fax: (08) 8346 2903
E-mail: tretjakj@picknowl.com.au

sv. družina ADELAIDE

Januar se hitro izteka in med prazniki in po praznikih je kar precej živo v našem verskem in kulturnem središču. Na praznik Jezusovega rojstva smo se letos pripravljali z devetdnevnicco. Za samo polnočnico je bilo malo manj ljudi kot običajno. Vreme je bilo precej hladno in tudi rahel dež je bil vzrok, da nekateri niso prišli za praznike k maši. Na sam Božič pa že več let pride več mladih družin, ki imajo majhne otroke in bi za njihove malčke polnočnica bila prenaporna. Na praznik svetega Štefana po maši je bil blagoslov soli. Prišlo je kar lepo število rojakov k maši, predvsem žene so vzele blagoslovljeno sol in jo ponesle na svoje domove.

Na staro leto je bila zvečer sv. maša v zahvalo za vse prejete dobrote v letu 2001, maša je bila že ob 6. uri, predvsem za tiste, ki so želeli na zabavo. Rojakov v slovenskem klubu je bilo nekaj, vendar se čuti, da mladi nimajo interesa oziroma zanimanja za slovenstvo. Na Novo leto je bila maša po nedeljskem urniku. Maša je bila za mir v svetu in božje varstvo. Zanimivo je, da vsako leto več rojakov pride na Novo leto k maši. Vsak čuti potrebo po miru in blagoslovu, za katerega posebej ta dan prosimo.

Praznik naših zavetnikov svete Družine smo obhajali na prvo nedeljo v januarju. Po 18. letih letos prvič ni bilo med nami adelajdskega nadškofa. Novi nadškof dr. Filip Wilson je šele v decembru prevzel vodstvo nadškofije in je bilo letos to preveč zanj (ni bilo dovolj organizirano). Obiskal nas bo med letom. Vendar pa s tem praznovanje ni bilo okrnjeno. Med nami je slovenskim rojakom v

Adelaidi poznani dominikanski pater Lovrenc Foot, ki je vodil somaševanje in pridigal. Pater je po rodu Avstalec, vendar zna tudi kaj po slovensko povedati. V pridigi je povezal praznik Treh kraljev in sveto Družino in vse povabil, naj bomo glasniki oziroma nosilci žive vere po zgledu svete Družine in da bi tudi mi iskali Jezusa v vsakdanjem življenju.

Po maši pa smo se preselili v dvorano kjer smo imeli skupno kosilo. Prepričan sem, da je marsikdo ta dan odhajal na svoj dom dobre volje in obogaten z novim spoznanjem Božje dobrote in ljubezni.

V četrtek 10. januarja 2002, se je srečal s svojim Stvarnikom JOŽE KALUŽA. Rodil se je v družini sedmih otrok, 10. februarja 1930. Med vojno je kot otrok doživljal trpljenje kot večina Slovencev. Zaradi težkih razmer v domovini je leta 1954 pobegnil čez mejo s svojo zaročenko Danico in sta se v Trstu 25. septembra 1954 poročila, dober mesec kasneje 23. oktobra pa sta se podala z avionom v Avstralijo. Po kratkem pristanku v Darwinu sta prispela v Bonegillo, po tednu dni bivanja v kampu je dobil Jože delo na železnici v Port Augusta žena pa je ostala Woodsidu. Po treh tednih se je pridružil ženi v Adelaidi, kjer je ostal vse do svoje smrti. Jože je bil po poklicu mizar in je bil z vsem srcem navezan na les in ročna dela iz lesa. Jožetu in Danici so se rodili trije otroci: hčerki Liljana, Irena in sin Rubin. Jože je bolehal zadnjih deset let zadnjih pet let je veliko trpel. V svojem trpljenju se je pripravljaj na srečanje z Bogom. Maša zadušnica je bila v naši cerkvi 15. januarja, da je bil priljubljen in so ga ljudje imeli radi, je

pokazala množica, ki se je udeležila pogreba. Po maši smo ga pospremili k večnemu počitku na pokopališče Enfield, kjer čaka vstajenja. Ženi Danici, otrokom in sorodnikom izrekamo iskreno sožalje, pokojnega Jožeta pa priporočamo Božjemu usmiljenju in našim molitvam. Naj počiva v miru Božjem!

V nedeljo, 10. februarja 2002, bomo praznovali 19. obletnico blagoslova naše cerkve, posvečene v čast SVETIDRUŽINI. Za to priložnost bo med nami p. Ciril, voditelj verskega središča svetega Cirila in Metoda v Kew. Pater Ciril je bil že večkrat pri nas, ko je bil še v Sydneyu, sedaj ga kar nekaj let ni bilo v Avstraliji. Najprej je bil tri leta magister bogoslovcev v Ljubljani, nato pa šest let gvardijan in rektor Marijinega svetišča na Brezjah. Veliko naših rojakov, ki so obiskali Brezje, so bili znova in znova presenečeni nad ljubeznivostjo p. Cirila. Sedaj že pokojni dr. Frank je rad povedal, kako je poromal v 93. letu starosti v Slovenijo in na Brezje k Mariji Pomagaj. Bilo je posebno slavje, ogromno ljudi, duhovnikov in škofje in p. Ciril je imel dela več kot preveč, toda njegovo bistro oko in plemenito srce, pravi dr. Frank, me je opazilo in prinesel je stol in si vzela nekaj trenutkov tudi zame. Tega nikoli ni pozabil in vedno je rad rekel: "Pater Ciril je mojster, velik diplomat in kundlej!" Pa to bi lahko marsikdo od naših rojakov potrdil. Ko sem bil doma na počitnicah, so mi moji vaščani radi pohvalili patra in da je škoda, da je odšel v tujino. Pričakujemo tega prijaznega nasmeha in srečanja ob našem praznovanju!

p. Janez

VASIDAROM

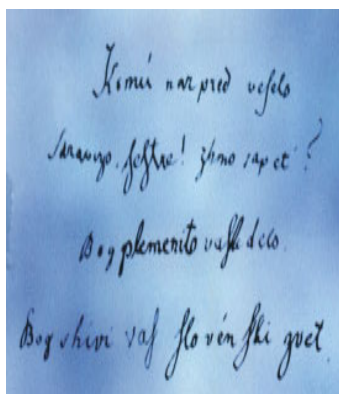
ZA LAČNE: \$20.- Alojz Gašperič, Marta+Anton Kristan, Marija Boelckey. **VODNJAK P. PEPI:** \$55.- Anton Brne. **ZA SPOMENIK PATRA BAZILIJA:** \$100.- Justi Mrak. **ZA CERKEV:** \$20.- Mio+Ana Janzetič, \$10.- Marija Boelckey, Maria Ternar. **ZA MISIJONE:** \$50.- Pavla Zemljak; \$25.- Jože in J. Krušec.

IMENA ŠE DRUGIH BODO OBJAVLJENA V MARCU 2002. VSEM DOBROTNIKOM BOG POVRNI!

TISKOVNEMU SKLADU P. BERNARDA

\$230.- Milan+Philippa Beribak; \$80.- A+I Prugovecki, Janez Robar; \$75.- Albin Fabijan; \$60.- V.M. Ropret, Jože Simčič, Alfred Brežnik, Jože Bernik; \$50.- Terezija Ferencz, Cirila Neubauer, Peter Bizal; \$45.- Marija Filej; \$40.- Frančiška Robida, John Erpič; \$35.- Julijana Košir; \$30.- Albin+Zora Gec, Vanda Sperne, Pavla Zemljak, Dušan Jenko, Ida Jez, Franc Basa, Maria Myeda, Ernest Rutar, Zinka Škraba, Vinko Ovijach; \$25.- Pavlina Pahor, Valentina Mimič; \$20.- Marija Oppelli, Slava Maver, Breda Mihevc, M.I. Harej, Mili+Vili Vesel, Marta+Anton Kristan, Albert Vene, Milica Dular, Andrej Grlj, B. Jerin, Feliks Lužnik; \$15.- Olga Horvat, Irena Grassmayr, Marjan Saksida, Toni in Anica Šajn; \$10.- July Bajt, Irena Renko, Nikolaj Prezelj, Jože Juraja, Alojz Gašperič, Zdenko Fijan, Jože+Nada Bole, Roman Petelinek, Marija Boelckey, Alojz Rezelj, Aldo Karlovič, Jože Korošec, Alojz Fabijančič, Anica Sivec, Marija Božič, Terezija Jošar, Pepi Mikuš, Angela Povh, Franc Rolih, Jože Lapuh, Elizabeta Kenda, Zlatko Skrbiš, Jože Korošec, Ivan Mohorko, Tomaž Možina, F. Maver, Ferdo Godler, Jože Plevnik, Anton Urbančič, A. Jesenko, Ivan Stanjko, Dominko Alojz, Tilka Matjašič, Marija Podgornik, Marija Burlovich, L. Rafolt, Anton Skok, Milenka Erzetich, Elizabeth Kovačič, Jože Topolovec, Franc Anzelc, Majda Brožič, Bogomir Jesenko, Franc Janežič, Marcela Bole, Ivanka Krempel, Jana in Jože Čeh, Elizabeth, Tone Kociper, Ivan Horvat, Milka Šerek, Alojz Ličen, Angela Svenšek, Štukelj, Vera Kenda, Štefan Kolenko, Jože Lipouz, Lojze Hrast, J+K Kalc, Jože Vah; \$7.- Z. Agrež; \$5.- Valeria Zrilič, Milena Birska, Branka Iskra, Italo Bacchetti, Jožef Basat, Maks Hartman, Frances Ludvik, Nada Slavec, E.M. Benc, Jože+J. Krušec, Roman Uršič, Eleonora White, Marija Gregorič, Mario Vihtelič, Veronika Seljak, Aleksander+Juliana Gubic, Terezija+Mihael Žilavec, Marija Urbas, Tomaž Otto, Anton Gjerek, Jože Cetin, Richard M. Verbanc, Draga Vadnjak, Ivan Strucell, Jože Dekleva, Marija Žiberija, Olga Mezinec, Barbara Marinčič, Terezija Kaiser, Ivan Mervar, Francka Lautar, Anton Špiclin, Antonija Vučko, Avrelija in Ivan Stanič, Janez in Eva Janz, Tone Svigel, Angela in Stanko Fatur, Ljudmila Božič, Drago Grlj, Stefan Savle; \$2.- Helena Zitko, Apolonija Tanšek.

Misli, porojene ob slovenskem kulturnem prazniku

“Spoštujemo duhovno izročilo prednikov, varujemo in večajmo naše kulturno bogastvo. Častimo ljudi, ki so dali svoje moči, ljubezen in znanje za srečo in ugled našega rodu.

Živimo iz Prešerna, Slomška, Levstika, Cankarja, Kosovela itd., pa tudi iz Zoisa, Derča, Plečnika, Jakopiča, Plemlja, Koblarja...

Imejmo radi svojega bližnjega. Spoštujemo njegovo prepričanje. Če je v stiski, mu moramo pomagati. Moramo mu lajšati, ne greniti življenja. Verujmo v človeka. Imejmo radi otroke, častimo ženske in stare ljudi, spoštujemo mrtve, spominjajmo se jih. Bodimo ljubeznivi, široki, demokratični.”

Mirko Mahnič

SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK mi podarja možnost duhovnih srečanj z ljudmi, ki so oblikovali slovensko žitje in bitje v preteklosti in danes. Mislim na Prešernovega daljnega sorodnika ljubljanskega škofa **ANTONA VOVKA**, ki so ga pred 50 leti (20. januarja 1952) v Novem mestu polili z bencinom in zažgali, ko je šel v mojo stopiško cerkev blagoslovit nove orgle. Mislim na pokojnega arhitekta, prijatelja in dobrotnika **ROBERTA CVETA MEJAČA**, ki je Misli opremljal skozi mnoga leta in je umrl pred desetimi leti - 12. februarja 1992.

Bogu se zahvaljujem za mnoge ljudi, ki sem jih srečal in so oplemenitili moje življenje. Mariborski pomožni škof **dr. JOŽEF SMEJ**, ki se bo 15. februarja letos v Bogojini v Prekmurju Bogu zahvaljeval za 80 let življenja. Spoštovan, delaven, prijazen, pobožen - pobožanstveni in počlovečeni škof Jožef Smej: Naj Vas ljubi Bog po priprošnji Marije Pomagaj še naprej ohranja v naše veselje in v Njegovo slavo. Vem, dragi gospod škof, da bi Vas rado srečalo slovensko občestvo v Avstraliji, prekmurski rojaki pa še prav posebej. Bog Vas živi in upam, da Vam bomo lahko rekli: Dobrodošli v Avstraliji!

Slovenski kulturni praznik v Avstraliji me sili k veselju, da moji rojaki še vedno udejanjajo navdih Duha: melbournski arhitekt **TOM KOVAČ** zarisuje vizijo novega World Trade Centra za New York, umetnik **MATEJ ANDRAŽ VOGRINČIČ** prinaša življenje v puščavo Južne Avstralije, **EVA HEIMER** poje z zvoki barv v Canberra Museum and Gallery od 8. do 16. februarja 2002, nato pa še drugod po Avstraliji in **TONE KUNTNER** mi tudi v Avstralijo prinaša dom in domovino. Bog bodi zahvaljen!

p. Ciril